

Zabite dziecko

W ponurej zbrodni kieleckiej, której echo rozchodzi się coraz szerszymi kręgami po całym świecie, jedyną nie tylko jej sprawcom, ale i — niestety (jak zawsze w podobnych wypadkach przy pośpiesznych uogólnieniach) — narodowi polskiemu smutną sławę barbarzyństwa, jest pewien fakt, na który naszym zdaniem, zwrócono przy omówieniach tej zbrodni — za małą uwagę. A fakt ten nie jest odosobniony. Znamy go już z jesiennych „wypadków krakowskich“, powtarzał się niejednokrotnie i dawniej, zawsze — z niewielkimi odmianami — ten sam, zawsze tak samo prymitywnie — naiwny i przez to tym silniej oddziaływujący na prymitywne umysły, budzący w nich żądę krwi, zagrzewający jak murzynski „tam-tam“ do walki.

Henryk Błaszczyk ma lat osiem. Jest to wiek, w którym podobno, człowiek jest dzieckiem. Powinien bawić się piłką, marzyć o egzotycznych podróżach, poznawać pierwsze trudności i pierwszą radość czytania, uczyć się pierwszych zasad zbiorowego, koleżeńskiego życia w gromadzie rówieśników.

Zamiast tego wszystkiego Henryk Błaszczyk staje się — prowokatorem. Przez dwa dni przyswaja sobie treść i sposób wygłoszenia straszliwych oskarżeń pod adresem tych, którzy mu nie złego nie zrobili. Uczy się kłamstwa, o którym wie, że nie przemienie bez echa, przejmując się nim, jak aktorem, porwany rolą.

Jego krzyk: „Żydzi chcieli mnie zabić“ — staje się hasłem do rzezi popełnionej na dziesiątkach niewinnych ludzi.

Jeżeli nawet ośmioletni Henryk Błaszczyk był jeszcze w dniu 2-go lipca dzieckiem, to przestał nim być w dwa dni później. Pogrom kielecki, którego stał się świadomym sprawcą „aureolą męczeństwa“, która tak mu pochlebiła — nie znikną z jego pamięci. Mogłoby to nastąpić jedynie przy odseparowaniu chłopca od jego otoczenia, przy troskliwej i starannej kuracji tej spaczonyj psychiki przez mądrych pedagogów. Przypuszczalnie jednak Henryk pozostanie w Kielcach gdzie niektórzy znajomi, będą mu długo jeszcze przypominać o jego „bohaterstwie“ i utwierdzać w raz zaszczepionej nienawiści rasowej.

Ta lekcja nienawiści nie jest przypadkowa ani sporadyczna. Takich lekcji udziela się dzieciom w pewnych środowiskach dziesiątki i setki. Jest to cała, znakomicie zorganizowana szkoła, w pierwszym oddziale, której mała dziewczynka słyszy: „Jak ci nie wstyd bawić się z tą Żydówką?“, a której abiturienti sami już nawołują: „Bij Żyda!“, dając osobisty przykład młodszym kolegom.

„Wykładowcy“ zaś tej szkoły zacierają ręce z zadowolenia, że ich wysiłki nie poszły na marne. Że mają tak zdolnych uczniów.

I — że udało im się zabić dziecko.

IRENA TOMSKA

Zagranica o referendum w Polsce**Głosowanie odbyło się „fair“
Francuzi pragnęliby referendum w sprawie „Arsenału Ruhry“**

LONDYN 9.7. (API). — Tygodnik „Economic“ pisząc o referendum w Polsce, stwierdza, m. in. „Pełne wyniki referendum są jeszcze nie znane. Jasnym jest jednak, że w większości miast, w ośrodkach przemysłowych (Dąbrowa — Śląsk) blok lewicowy uzyskał zdecydowane zwycięstwo.

Dotychczas 1.700 tys. głosów dało twierdzącą odpowiedź na wszystkie 3 pytania, a tylko 514 tys. głosów wypowiedziało się przeciw rządowi.

Blok partii lewicowych uzyskał pełne poparcie klasy pracującej, oparcie dużo silniejsze niż tego oczekiwali sami przywódcy. Nadchodzące z Polski wiadomości stwierdzają nad wszelką wątpliwość, że referendum odbyło się „fair“.

Ten sukces rząd ma do zawdzięczenia niewątpliwie osiągnięciom w dziedzinie odbudowy gospodarczej. Rezultaty głosowania na wsi nie są jeszcze znane i chociaż Polska w rezultacie ostatnim zmian

terytorialnych nie jest już w tym stopniu co dawniej krajem rolniczym, to jednak głos chłopów posiada nadal wpływ decydujący.

W głosowaniu w miastach wiele daje do myślenia fakt, że większość opozycji dawała odpowiedź nie na wszystkie 3 pytania a nie tylko na pierwsze pytanie dotyczące problemu konstytucyjnego.

Miejska opozycja idąca za Miłkołajczykiem z przyczyn taktycznych nie zastosowała się do jego instrukcji i poszła w manifesto-

waniu swego sprzeciwu dużo dalej niż życzył on tego sobie.

Przywódcy lewicy wyzyskali tę właśnie okoliczność dla wzmocnienia argumentacji, że PSL... pracuje... nie tyle dla siebie ile raczej dla gen. Andersa.

PARYŻ. 9.7. (API). — Dziennik „France Tireur“ pisze w związku z referendami:

„Francuzi niewątpliwie zazdrościć będą przyjacielom z Polski radykalnego załatwienia zagadnienia Niemiec przez decyzję referendum, do którego alianci nie będą mogli więcej powrócić.

Dziennik proponuje zorganizowanie analogicznego referendum we Francji w sprawie odłączenia od Niemiec „arsenału Ruhry“. Dziennik ironizuje na temat nagłej troski o demokrację i o rzetelność wyborów okazywanej przez Waszyngton i Londyn i kończy „bardzo mało naprawdę troszczono się w tych czasach o to wówczas kiedy Polską kierowała klika pułkowników, droga sercu Hitlera“.

Napróżnobyśmy szukali w archiwum amerykańskiego dep. stanu choćby jednej jedynej noty protestu wysłanej wówczas do Warszawy, Bukaresztu, Belgradu w sprawie wolnych wyborów albo wolności prasy“.

Pismo „National“ publikuje reportaż swego korespondenta, który podkreśla ogromne zainteresowanie ludności sprawą referendum oraz stwierdza obecność obserwatorów i sprawozdawców zagranicznych w całej Polsce.

„Prasa zagraniczna będzie musiała przyznać, że głosowanie odbyło się w spokoju i porządku.

W sprawie drobnych incydentów pismo dodaje, że Polacy wiedzą co sądzą o tych, którzy pod przykrywką nacjonalizmu starają się zniekształcić obraz „Polski w chwili, gdy podnosi się ona z ruin.

Dziennik „Humanite“ pisze: „Lud polski zmanifestował w niedzielę swoją zgodę na demokratyczny rząd.

Prawicowy dziennik „Pays“ publikuje kilka artykułów na marginesie wyborów w których czytamy:

„Ci, którzy z zagranicy pchają Polskę w wielką awanturę nie troszczą się bynajmniej o jej los i chcieliby się nią posłużyć jako „ludzką torpedą“ dla swych celów politycznych. Pelska manifestowała przy każdej sposobności pełną aprobatę dla polityki francuskiej w kwestii Saary, Nadrenii i Ruhry.

Perspektywa nawiązania na nowo stosunków z Francją odnowienia traktatu z roku 1921 stanowią dla rządu warszawskiego argument wyborczy usprawiedliwiony jak również przekonujący.

**Zbrodniarze kieleccy
przed sądem doraźnym
Prowokacja i głupota tłumy spowodowała masakrę
Pierwszy dzień rozprawy w Kielcach**

WARSZAWA 9.7. (PAP) — 9-go lipca o godz. 11.30 rozpoczęła się przed Najwyższym Sądem Wojskowym, na sesji wyjazdowej w Kielcach w trybie doraźnym rozprawa przeciwko sprawcom pogromu żydowskiego w dniu 4 lipca 1946 r.

Na ławie oskarżonych zasiadło 12 osób wśród oskarżonych jest jedna kobieta. Przed stołem sędziowskim postawiono stolik, na którym zostały złożone dowody rzeczowe: kamienie, cegły zbroczone krwią, kije, sztachety z płotów, rura od kaloryfera poplamiona krwią i rower damski.

Akt oskarżenia

Po załatwieniu formalności wstępnych sąd przystąpił do odczytania aktu oskarżenia.

Akt oskarżenia stwierdza, że w okresie walki o jedność narodową i o utrwalenie zdobyczy demokratycznych, a zwłaszcza w okresie Głosowania Ludowego, organizacje reakcyjne podjęły ożywiając działalność, skierowaną przeciwko pań-

stwu i narodowi, przejawiającą się we wzmożeniu akcji terrorystycznej i dywersyjnej. Teren województwa kieleckiego był w tym okresie widownią prób dywersji, sabotażu i mordów popełnionych na żołnierzach i działaczach „demokratycznych“. Były również podejmowane próby odbijania głosowania i przeszkadzania w Głosowaniu Ludowym. Pomimo tych usiłowań reakcji dzień 30 czerwca 1946 roku przekreślił ich nadzieje.

Organizacje podziemne, kierowane z zewnątrz, które w swym zacięciu i w napięciu złej woli doszły w okresie poprzedzającym referendum do punktu kulminacyjnego, po Głosowaniu Ludowym, w bezsilnej złości z powodu klęski, postanowiły sobie jako cel skompromitowanie odbudowującego się młodego państwa demokratycznego tak wewnątrz kraju, jak i na forum międzynarodowym.

Po przegranej referendum

Organizacje te rekrutujące się z

elementów wstecznych i zbrodniczych usiłowały stworzyć warunki do ekscesów takich, któreby dały upust niskim instynktom przestępczym i któreby wykazały rzekomą siłę opozycji. W ostatnim okresie na kielecczyźnie wzmogła się agitacja antydemokratyczna w ogóle i antysemitka pogromowa w szczególności, poparta całym szeregiem zbrodni, ekscesów i mordów, dokonywanych specjalnie w pociągach na linii Częstochowa — Kielce oraz w poszczególnych miejscowościach województwa.

Akty terroru i nagonki antysemitkiej były dziełem band Win-u, NSZ i wszystkich elementów wstecznych. Punktem kulminacyjnym zbrodniczej akcji, specjalnie przygotowanej był najpotworniejszy w dziejach Polski — masowy pogrom ocalałej garski ludności żydowskiej w KIELCACH W DNIU 4-go LIPCA 1946 ROKU.

Kilkutysięczna masa SPROWOKOWANA I PODJUDZONA PRZEZ REAKCYJNYCH ZBRODNIARZY — napadła na dom przy ul. Planty Nr 7, zamieszkały przez ludność żydowską i w ciągu kilkugodzinnej rzezi skatowała na śmierć 41 niewinnych osób i zmaltretowała w straszliwy sposób 40 osób.

Niczego nie przeczuwający spokojni mieszkańcy domu przy ulicy Planty 7 zostali otoczeni przez szumowiny. Wyrzucono ich z mieszkań pierwszego piętra wprost na bruk podwórka i ulicy, gdzie na poszczególnych ofiary rzucały się grupy osób, masakrując je ciosami rur żelaznych, sztachet, cegieł i kamieni itp.

Podżegacze w akcji

Wśród tłumy uczestników tego masowego mordu uwijali się pod-

(Dokończenie na str. 2)

**Całkowite porozumienie
Konferencja pokojowa sama
zadecyduje o regulaminie obrad**

PARYŻ. 9.7. (PAP). — W poniedziałek wieczorem ministrowie spraw zagranicznych 4 mocarstw obradowali do godz. 22.30.

Ministrowie 4 mocarstw, opracują regulamin i przedłożą go delegatom 21 państw jako sugestie, ale nie podyktuje im decyzji.

Konferencja 4 ministrów poleciła rządowi francuskiemu wysłać zaproszeń w imieniu 4 mocarstw. Chiny nie będą stroną zapraszającą.

Ministrowie zgodzili się, aby obrady konferencji pokojowej toczyły się w 5 odrębnych komisjach, z których każda zajmie się jednym traktatem. Decyzja w komisjach, z których każda zajmie się jednym traktatem. Decyzja w

komisjach zapadać będzie większością 2/3 głosów.

Czterej ministrowie zgodzili się, że Francja dopuszczona będzie do dyskusji nad traktatami z Finlandią i państwami Bałkańskimi.

**Eksport węgla do Francji
za artykuły przemysłowe**

WARSZAWA, 9.7. (API). — W dniach najbliższych podpisana zostanie w Paryżu umowa handlowa polsko-francuska. Wstępne rozmowy ze strony polskiej prowadzi w Paryżu doradca traktatowy ministerstwa Żeglugi i Handlu zagranicznego dr. Lychowski. W ramach umowy eksportować będzie

my węgiel za artykuły przemysłowe.

**Greiser skazany na śmierć
Szczegóły na stronie 2-giej**

Po zajściach kieleckich

Ksiądz biskup Kubina piętnuje sprawców pogromu w Kielcach

Udaremniona prowokacja w Częstochowie

CZĘSTOCHOWA, 9.7 (PAP) — Zbrodnicze elementy usiłowały sprokować w Częstochowie wystąpienia antyżydowskie. Milicja Obywatelska powiadomiona została, że na przedmieściu Częstochowy — Zaczysze tłum usiłuje zlinczować pewnego człowieka, który uważany za Żyda posiadający jest o zamordowanie młodej dziewczynki. Po przybyciu na miejsce Milicja Obywatelska stwierdziła, że ujętym przez tłum okazał się rdzenny Polak Eugeniusz Witkiewicz, robotnik fabryki „Metal”.

Ks. Biskup Teodor Kubina opublikował odezwę do społeczeństwa m. Częstochowy, piętnując pogrom kielecki i wzywając do spokoju oraz przeciwdziałania możliwościom wywołania jakichkolwiek wystąpień przeciwko ludności żydowskiej. W odezwie tej czytamy między innymi:

„ści bliźniego, ogólnoludzkiej zasady „nie zabijaj”.
NIC, ABSOLUTNIE NIC NIE USPRAWIEDLIWIA zastępującej na gniew Boga i ludzi zbrodni kieleckiej, której tła i przyczyny poszukiwać należy w zbrodniczym fanatyzmie i niesprawiedliwej clemencie. Fanatyzm jednych posługujących się dla celów zbrodni kłamliwymi pojęciami zamierzającego średniowiecza, obcym wizerunkiem społeczności chrześcijańskiej i zasadom zgodnego współżycia wszystkich współobywateli kraju bez różnicy narodowości i wyznania, uknuł zbrodnię i wyzyskał ciemnotę innych dla dokonania tej zbrodni. Jedni i drudzy winni być

bezwzględnie i bez jakichkolwiek zastrzeżeń potępieni jako zbrodniarze pozbawieni wszelkich praw boskich i ludzkich.
 Pozostawiając pierwszych osadów wymiaru sprawiedliwości, ubolewamy nad drugimi, że dali się sprokować do zbrodni, która zamąciła nam współżycie wewnętrzne w kraju i zniesłała dobre imię Polaka za granicą.
 Zbrodnia kielecka została bezapelacyjnie potępiona przez wszystkich, którzy mają serce, bijące tętnem miłości bliźniego, przywiązaniem do niewzruszonych wierzeń i obyczajów naszych ojców i dziadków, pełne uczucie czysto ludzkich. Wszelkie twierdzenia o istnieniu

mordów rytualnych są kłamliwe.
 Nikt ze społeczności chrześcijańskiej, ani w Kielcach, ani w Częstochowie lub gdzieindziej w Polsce, nie został skrzywdzony przez Żydów dla celów religijnych i rytualnych.
 Nie jest znany ani jeden wypadek porwania dziecka chrześcijańskiego przez Żydów. Wszystkie szereżone w tej materii wiadomości i wersje są wymysłem świadomym zbrodniarzy lub nieświadomym ludzi obafamuonych i zmierzających do wywołania zbrodni.
 Prócz Biskupa odezwę podpisał: starosta grodzki i powiatowy oraz przewodniczący Rady Narodowej.

„W Kielcach dokonano zbrodni masowego mordu na osobach obywateli polskiej narodowości żydowskiej, zamordowano 32 Żydów i 2 Polaków.

Zamordowano Żydów, którzy przeszli piekło okupacji niemieckiej, patrzyli na śmierć i meczarnie swoich najbliższych i sami uniknęli śmierci z rąk okupanta, nie bez pomocy polskiego społeczeństwa chrześcijańskiego.

Moralni i faktyczni sprawcy dokonanego mordu podeptali godność człowieka oraz dopuścili się strasznego w swej formie pogwałcenia chrześcijańskiego przykazania miłości

Przewodniczący Naczelnej Rady Religijnej Żydów polskich, ogłosił za pośrednictwem PAP „list otwarty do episkopatu polskiego i inteligencji polskiej”.

W liście tym czytamy m. in.:
 „Od zarania dziejów Polski czynnie współpracowaliśmy dla podniesienia dobrobytu gospodarczego i świetności Rzeczypospolitej.

Kiedy wróg powstał na całość państwa dla ogólnego dobra i szczęścia wszystkich.
 Kiedy wróg powstał na całość państwa wówczas w szeregach walczących stanęliśmy i my Żydzi polscy, aby własną pierś obronić ziemię, która nas zrodziła i karmiła. Niestety, w czasie okupacji, kiedy dławiona była prawda i bezkarnie triumfowała nienawiść, jad jej głęboko zakorzenił się w sercach wielu obywateli. Z rąk barbarzyńskiego hitlerysty i na skutek jego kłamliwej propagandy, my Żydzi polscy, najwięcej ucierpieliśmy”.

„W ciągu niespełna roku jesteśmy już po raz trzeci świadkami dobrze zorganizowanych pogromów (Rzeszów, Kraków, Kielce). Ciągłe jak czerwona nić przewija się ta sama brednia o mordzie rytualnym. Ludzie, którzy przeszli gehennę cierpień w czasie okupacji, znajdując śmierć we własnym domu, padają ofiarą dzikich wybryków”.

List oparty na cytatach z pisma św. kończy się następującym apelem do duchowieństwa i przedstawicieli.

Przewielebni duchowni raczie z waszych świętych przybytków, z ambon waszych kościołów zwrócić się z listem pasterskim do milionowych rzesz waszych wiernych, aby skierować ich uwagę na krzywdę i grzech popełniony przez mordowanie niewinnych ludzi.

Inteligencja polska, korpusek nauki, wy chlubni spadkobiercy wielkich demokratów, wieszczów i myślicieli polskich, czyż nie nadeszła pora, aby ze świątyni wiedzy z wszystkich dla was przystępnych źródeł głośno zagrzmiął głos uświadamiający?

Zwracamy się do was w obliczu tej nowej tragedii, aby wasze ważne i pełne dostojństwa słowa skruszyły skamieniałe serca i przyczyniły się do wspólnej i zgodnej pracy wszystkich obywateli naszego

List otwarty Rady Religijnej do episkopatu polskiego

Stronnictwo Demokratyczne w Łodzi przygotowuje się do kongresu

W dniach 14-ym i 15-ym b. m. odbędzie się w Warszawie I-szy Kongres Stronnictwa Demokratycznego. W związku z tym w całym kraju odbywają się wybory delegatów na kongres oraz zebrania delegatów. Ostatnio zebrania takie odbyły się w Krakowie i Łodzi.

Zjazd delegatów na kongres z terenu wojew. łódzkiego i Łodzi odbył się w Łodzi w ub. niedzielę (7 b. m.). Wzięli w nim udział wszyscy delegaci oraz liczni goście.

Po wyborze prezydium zjazdu wyczerpujący referat na temat aktualnych zagadnień politycznych i problemów, wykładających się przed kongresem S. D. wygłosił wicemin. Chajna, sekretarz generalny Str. Demokr. Wywody wicemin. Chajna uzupełnił szeregiem wyjaśnień w sprawach kongresowych prof. dr Jodłowski.

Po krótkiej przerwie aktualne sprawy Stronnictwa na terenie Łodzi i województwa łódzkiego zreferował mgr. Boniecki. Następnie rozwinęła się b. ożywiona dyskusja, w której zabierali głos m. in. ob. ob. Z. Leńniczak, K. Mertyna, prof. dr T. Hilarowicz, red. K. Czyżowski, R. Świątkowski, z ramienia Koła Kupców przy Str. Dem. — ob. ob. J. Pujdak i R. Linkowski, z ramie

Po prostu

W sprawie przeciekającego dachu

Chodzi mi o „konkretny” dach, w domu przy ul. Zawadzkiej 19. Dom ten znajduje się pod zarządem państwowym. W jego lewej oficynie dach przecieka tak fatalnie, że mieszkańcy zmuszeni są w czasie ulewy, rozstawiać niezliczone ilości kubłów, misek, naczyń, by uratować od zalania meble, łózka etc. Na klatce schodowej opadł już tynk z sufitu. Dom państwowo — a więc majątek państwa — niszczeie.

W sprawie remontu zwrócono się do Zarządu Nieruchomości i otrzymano odpowiedź, że państwo pokryje koszty w 50 proc. tj. wyasygnuje 15.000 zł. Drugie 15 tysięcy dać musi lokatorzy. Podzieliwszy to na ilość mieszkań, otrzymano niewielką stawkę sume 500 zł.

I tu się zaczyna tragedia. Lokatorzy, którym się leje na głowę, zapłaciliby, oczywiście, z radością, ale ci, którym na razie nie leje się — odmawiają kategorięcznie. Nie trzeba chyba dodawać, jak krótkowzroczne jest podobne stanowisko.

Sprawy nie można pozostawić otwartej. W podobnym wypadku Zarząd Nieruchomości powinien wywrzeć nacisk na lokatorów, a jeżeli nie posiada odpowiednich sankcji, winien je bezwzględnie otrzymać. Tęgo wymaga interes państwa. Sław.

Cukru w Łodzi jest dość

Pogłoski rozszerzane przez spekulantów są nieuzasadnione

W ostatnich dniach zwiększony popyt w Łodzi na cukier, przeznaczony jak zwykle w sezonie letnim na konfitury, soki itp., wykorzystywany jest przez sfery spekulacyjne, które szerzą pogłoski o rzekomym braku cukru i dążą do wywołania sztucznej wyższości cen.

W związku z tym na podstawie informacji, zasiągniętych przez nas w kołach najbardziej pod tym względem miarodajnych, wyjaśniamy co następuje:

Zarówno Centrala Handlowa jak i „Społem” rozporządzają dostatecznymi zapasami cukru, który bezwzględnie wystarczy do nowej kampanii. Od nowej zaś kampanii cukrowej dzieł już nas czas zupełnie krótki.

Obie wspomniane instytucje rozprawdzają cukier wśród placówek do tego przeznaczonych w ilości dostatecznej, mając na względzie zaspokojenie przede wszyst-

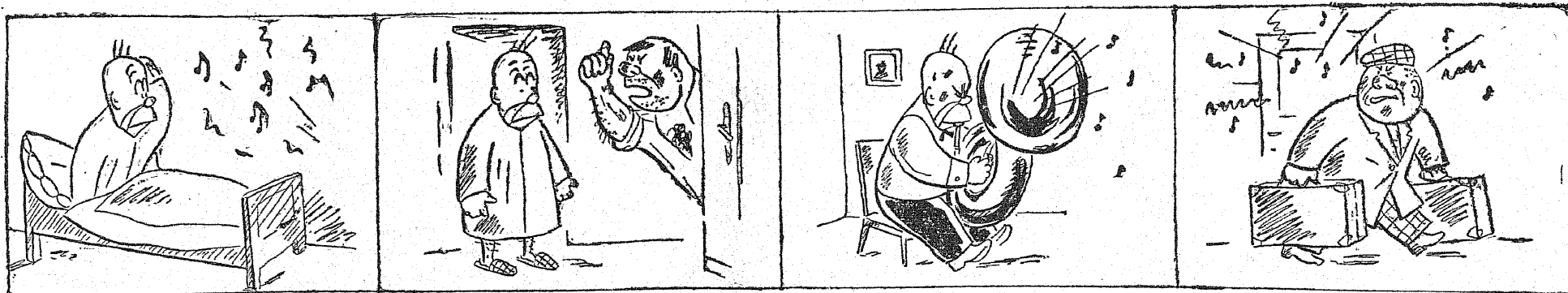
kim potrzeb świata pracy.

Wychodząc z tego założenia wszystkie zapotrzebowania Zakładów Pracy potwierdzone przez Rady Zakładowe, zaspakajane są w pierwszej kolejności i możliwie w szybkim tempie. W ten sposób zorganizowany świat pracy uzyskuje możliwość zaopatrywania się w niezbędne artykuły po hurtowych cenach komercyjnych.

„Społem” wskutek przeprowadzonego remontu wstrzymał w ostatnich kilku dniach sprzedaż cukru, co spowodowało, że kupcy zaczęli się masowo zgłaszać do Państwowej Centrali Handlowej, która w miarę możliwości zaspokaja potrzeby handlu w kolejności zgłoszeń.

Manewry spekulantów, mające na celu wywołanie sztucznej wyższości cen na cukier, którego zapasy są absolutnie dostateczne, godne ostrego napiętnowania. (g)

Jak pan Krupka zabił klin klinem

Budzi się Krupka, chwytą za głowę: — Już pierwsza w nocy, a tu radiowe wrzaski, muzyka, ktoś głośno gad a... Pójdę uciszyć mego sąsiada!

Prosi sąsiada (w nocnej koszuli): — Radioodbiornik bądź łaskaw si uciszyć, bo mnie zupełnie przeszkadza spać! A sąsiad: właśnie, że będę grał.

Sąsiad w dzień usnął po głośnej nocy, a Krupka w trąbę dmie z całej mocy: — Ta ra. ra ra! Ra ta ta ta tam! Posłuchaj, chamie, ja teraz gram

I odtąd grał, tak na złość sobie, Sąsiad — na radio, Krupka — na trąbę. Trąba zwycięża: ten z radiem gość wędzka z mieszkania — ma ryku dość.

